

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 218.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000495328/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Wolf var urokkelig tro og paalidelig — og hjalp jo ogsaa, naar man bad ham om det, — men Medynk mærkede man rigtignok ikke meget til hos ham. Han var altfor optaget af sig selv og sine Sager til det. Han sad ogsaa i Øjeblikket og spekulerede, — men sige noget lod det ikke til at han vilde.

»Har Du ikke noget at fortælle mig, Wolf?« sagde Doktor Luther. »Jeg har meget bedre af det end af at tænke paa mit eget.«

»Jo, det har jeg egenlig nok,« svarede Wolf, ligesom opvaagende, »endda ogsaa noget ret mærkeligt.«

»Saa?«

»Jo, for nu er jeg endelig kommen under Vejr med, hvorfor Doktor Karlstadt vilde give mig en bedre Karakter, da jeg skulde være Baccalaureus, end jeg havde fortjent.«

»For — hvor længe er det? — fire Aar siden?«

»Ja, for fire Aar siden, akkurat.«

»Ja, hvordan var det? gjorde Du ikke selv Indvendinger derimod?«

»Jo, jeg var — og er — nok stiv i Dialektiken; men det, jeg svarede den Dag, til Prøven, det var ikke en saadan Karakter værd, og saa vilde jeg ikke have den.«

»Det kunde jo have gjort ligemeget, synes mig. Du var jo alligevel ikke bleven Baccalaureus med de elendige Karakterer, Du ellers fik.«

»Ja — de elendige Karakterer, jeg ellers fik! — Men dem havde jeg maaskee og sandsynligvis sletikke faaet, hvis han ikke havde sat ondt for mig ved de andre Professorer, fordi jeg saadan havde vraget hans Karakter. Men hvorfor var det, han først gav mig saa god en Karakter? Det er det, jeg nu er kommen i Tanker om. Det var, fordi han vilde selv have haft mig til sin Famulus, naar jeg nu var falden igjennem, — det skulde jeg gaa ind paa af Taknemlighed for den gode Karakter. Men i Stedet for viste jeg ham jo til Rette, og saa var det, det gik mig galt i de andre Fag.«

»Jamen han kunde jo ikke vide, Du vilde vise ham til Rette; og havde Du ikke gjort det, vilde Du jo have staaet Dig, siger Du, i de andre Fag, og saa havde han ikke kunnet faa Dig til Famulus, for saa havde Du studeret videre. Det var altsaa en gal Beregning af ham.«

»Ja — det forstaar jeg ikke.«

»Eller ogsaa en gal Beregning af Dig.«